

tat, siden han finder det problematisk, at vi får sådan en?

Personlig finder jeg, at det er fantastisk godt, at vi får en forfatningstraktat, der klart fastlægger de grundlæggende spilleregler på en enkel måde for samarbejdet i EU. Men jeg forstod som sagt, at hr. Kristian Thulesen Dahl omvendt mener, at det er et problem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo tit sådan ved førstebehandlinger, at man gør rede for, hvordan man vil stemme, når et forslag kommer til endelig behandling. Jeg lyttede meget omhyggeligt til hr. Kristian Thulesen Dahls tale, som hovedsagelig drejede sig om de problemer, der var i forbindelse med udvidelsen og, synes jeg, meget lidt om fordelene ved udvidelsen.

Et af Dansk Folkepartis parametre med hensyn til udvidelsen var, at landene skulle nære et reelt ønske om at komme ind, og hr. Kristian Thulesen Dahl måtte medgive, at det ønske eksisterede på baggrund af de afstemninger, der har været indtil nu. Men mit spørgsmål er: Hvordan vil Dansk Folkeparti stemme, når vi skal stemme endeligt om de nye landes optagelse?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Lars Barfoed: I forbindelse med udvidelsestraktaten redegjorde jeg for, at hvis det skal være en succes også for EU-samarbejdet, så mener jeg, at et løser samarbejde er en nødvendighed, et fleksibelt Europa, eller hvad man vil kalde det, mangfoldighedernes Europa, altså hvor man accepterer en større suverænitæt ude i selve medlemslandene frem for at centralisere magten.

Det bygger jeg på, at jo flere områder, man skal regulere med jo flere lande, der er medlemmer, desto mere vil man blive nødt til at gennemføre alle ting ved flertalsafgørelser. Der vil altså, efterhånden som landene kommer ind, blive et stadig større mindretal, der kan risikere at blive nedstemt. Det mener jeg er demokratisk uholdbart i betragtning af, at det eneste sted, hvor demokrati og folkestyre for alvor trives, jo er i nationalstaterne. Derfor synes jeg, det er problematisk.

Det var med det udgangspunkt, i den sammenhæng, jeg angreb det med at opbygge en egentlig forfatningstraktat, fordi jeg i det lægger, at man centraliserer magten, man flytter flere

sagsområder til Bruxelles, man laver flertalsafgørelser som udgangspunkt.

Man præsenterer os i virkeligheden for alt det, der jo er indbegrebet af opbygningen af en egen statsdannelse i EU med symbolerne på plads og politikindholdet på plads.

Derfor synes jeg egentlig også, det er forfriskende, at man for en gangs skyld kalder barnet ved dets rette navn, nemlig en egentlig forfatning, for man laver forfatninger for en statsdannelse. På den måde kan man sige, at der for en gangs skyld er noget forfriskende ærligt over EU-debatten. Så hr. Lars Barfoed burde lade være med som EU-tilhænger at tale sig fra det og blive ved den ærlighed, der i virkeligheden ligger i det begreb.

Så til hr. Villy Søvnald med hensyn til, hvordan vi vil stemme. Jeg havde nok tænkt, jeg fik spørgsmålet, og det vil jeg selvfølgelig ikke røbe nu. Vi har de her udeståender, og vi vil stille en meget lang række spørgsmål også under behandlingen. Både med hensyn til det med folkeviljen, vi skal også se folkeafstemninger, vi lægger nogle betingelser ind. Ikke mindst med hensyn til det med arbejdskraftens fri bevægelighed, hvor vi overhovedet ikke har lagt skjul på, at vi finder, det er nødvendigt, at Folketinget er kommet til klarhed over, hvilket regelsæt, der kommer til at gælde på det område inden færdigbehandlingen af det her lovforslag. Det er selvfølgelig også en forudsætning for vores vedkommende.

Endelig kan det også sagtens ske, at vi netop i det spørgsmål vil behandle landene forskelligt og sige, at når det gælder arbejdskraftens fri bevægelighed fra dag ét, så er der lande, der er klar til blive medlemmer nu, mens der er andre lande, som vi er mere skeptiske over for, netop på grund af problematikken omkring arbejdskraftens fri bevægelighed.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes jo, at hr. Kristian Thulesen Dahl burde sondre mere mellem selve begrebet en forfatningstraktat, når vi indfører sådan en, og så indholdet af den.

Er hr. Thulesen Dahl ikke enig med mig i, at det egentlig ikke er afgørende, hvad man kalder grundtraktaten? Om man kalder det en forfatning, en forfatningstraktat eller en traktat. Det afgørende er vel indholdet, og indholdet af en forfatningstraktat kan jo lige så vel indeholde en meget høj grad af centralisering, som hr. Thule-